

Schiller Instituttets Ugeavis 2 – 2015:

**USA og Europa må tilslutte
sig BRIKS-initiativet**

**– Frygt for, at 'anti-system'
partiers valgsejr i
Grækenland vil smitte i hele
EU**

Download (PDF, Unknown)

EIR FOKUS 2. januar 2015:

**Gå med i BRIKS, eller stå
over for Wall Street-krak og
krig.**

Af EIR's redaktører

29. dec. 2014 – Et nyt system for økonomiske og strategiske relationer mellem suveræne nationer, centreret omkring BRIKS og deres allierede, er klar til at dominere verden i 2015. Dette nye arrangement holder i sin hånd løftet om at befri verden for Det britiske Imperiums, og dets satrapiers,

inklusive Saudi Arabien, Wall Street og USA's nuværende præsidentskab, barbariske kvælertag.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 5. januar 2015: Knus Wall Street for at standse krigsfremstød!

»Skrig 'Ravage!', og slip krigens hunde løs«

Julius Cæsar, III, ii

– Verden befinder sig for enden af en meget kort lunte til global krig, anstiftet af London og Wall Street i deres desperate forsøg på at undgå tab af magt, mens deres transatlantiske finansimperium omkommer i flammerne. En indikation på det voksende hysteri og den voksende desperation var en spalte, skrevet af klummeskriveren i *The London Telegraph*, Ambrose Evans-Pritchard, et velkendt talerør for britisk efterretningsvæsen, der sagde, at kollapset af europæiske obligationsrenter er uden fortilfælde, siden den Sorte Død i det fjortende århundrede. Det, som Pritchard og søndagens *New York Times* kaldte faren for deflation, er i virkeligheden et totalt kollaps af de europæiske nationers realøkonomier.

Og nu, da Grækenland befinder sig på randen af at forlade

eurosystemet og afvise Trojkaens nedskæringspolitik, er der panik over, at smitten fra denne overhængende udvikling vil spredes i hele Europa, med begyndelse i Italien, Portugal, Spanien og måske endda Frankrig.

I Tyskland er et slagsmål uden fortilfælde brudt ud omkring Merkelregeringens nedskæringsplan for eurozonens Middelhavslande. For første gang siger tyske regeringsfolk, inklusive en af Merkels økonomiske toprådgivere, Michael Fuchs, åbenlyst, at Grækenland kan bryde ud af euroen uden at forårsage en større krise. SPD-koalitionspartnere, der afviser denne fantasi, er rasende over, at man er kommet med udtalelser uden forudgående konsultation.

Der er meget lidt tillid nogetsteds til denne påstand om europæisk finansiel stabilitet, og både Pritchard og *New York Times* fra søndag bønfuldt chefen for Den europæiske Centralbank, Mario Draghi, om at leve op til sit løfte om at gøre »hvad det skal være« for at redde euroen. Det betyder et massivt program for kvantitativ lempelse (QE) med ophedet pengetrykning, som, siger Pritchard, vil være for lidt, og komme for sent.

Det er præcist denne galskab med kvantitativ lempelse, der har skabt historiens største Wall Street-boble – en boble, der også befinder sig på den yderste rand af at eksplodere. Den fortsatte kollaps i oliepriserne, gennem bevidst anglo-saudisk manipulation, truer med at detonere en Wall Street-derivatboble på 20 billioner dollar, der er bygget op omkring den amerikanske og canadiske fidus med skiferolie og -gas.

Så, på begge sider Atlanten, kan det finansielle korthus brase sammen hvert øjeblik, det skal være. Alene af denne grund er Wall Street og London parat til at sætte en atomar udslettelse på spil ved at gøre fremstød for krig som den eneste tilbageværende mulighed for deres døende imperium. Og så længe, Barack Obama forbliver i Det Hvide Hus, har Wall Street og London fingeren på atomknappen.

*Billede:
Blowout!*

RADIO SCHILLER den 5. januar 2015: Grækenland kan udløse finanskrak

Med formand Tom Gillesberg

EU flipper ud: 'Det forkerte resultat' i græsk valg kunne fremkalde en 'massiv krise for euroen'

*3. jan. 2015 – På trods af erklæringer fra tyske
regeringsrepræsentanter om, at en græsk gældskrise kunne
inddæmnes, advarede Deutsche Welle, Tysklands officielle,*

internationale nyhedskanal, om, at Grækenland kunne styrte Europa ud i en krise om valutaen igen i 2015. De erklærede, at hvis oppositionspartiet Syriza vinder valget i denne måned, vil tilliden på finansmarkedet sandsynligvis blive »rystet«. De citerer præsidenten for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker, for i en åbenlys intervention og ikke særlig underfundig trussel at sige, 'Grækerne ved udmærket, hvad et forkert valgresultat ville medføre'.

DW citerer dernæst en analyse fra Goldman Sachs: I tilfælde af, at en regering under ledelse af Syriza ikke længere ville betale sin gæld, hvilket ville føre til et

»alvorligt sammenstød mellem den græske regering og internationale ledere, kunne den Europæiske Centralbanks afbrydelse af tilførsel af likviditet til de græske banker potentielt endda føre til en forlænget 'banklukkedag', efter Cypren-modellen«.

De hævder, at en græsk betalingsstandsning

»selvfølgelig ville indvirke på andre stater, der har en besværlig gæld: risikopræmier for Cypren, Italien, Portugal og muligvis Frankrig ... Dette ville så igen være gift for de offentlige budgetter, som skal anvendes til investeringer, i modsætning til forøgede rentebyrder«.

Den tyske regering ville acceptere Grækenlands

udtræden af euroen, siger Der Spiegel

3. jan. 2015 – De store tyske og østrigske avisers websider har opfanget en kort, nummer-et-nyhed i *Der Spiegel*, som blev udlagt sent lørdag aften (kl. 18), der citerer tyske regeringskredse, som siger, at den tyske regering nu ville acceptere en græsk udtræden af euroen, hvis det blev nødvendigt. Nyheden præsenteres som et radikalt skift fra finansminister Wolfgang Schäubles og kansler Angela Merkels side. Ifølge pressens rapport anser de dette for det mest sandsynlige resultat i et valg, hvor en valgsejr til Tsipras ikke længere er en trussel mod systemet; de angivne grunde er de væsentlige fremskridt, siden krisen toppede i 2012; den rensede situation i Irland og Portugal; samt eksistensen af Den europæiske Stabiliseringsmekanisme (ESM) og bankunionen.

Den relevante passage i begyndelsen af nyhedsrapporteringen, der angiveligt skulle være en »indledende rapport«, som andre aviser kalder det, siger:

»I modsætning til dens aktuelle linje, er den tyske regering, iflg. Der Spiegels information, parat til at lade Grækenland træde ud af eurozonen, om nødvendigt. Kansler Angela Merkel og finansminister Wolfgang Schäuble (begge CDU) anser det for håndterbart, at Grækenland udtræder af den fælles valuta. Ifølge regeringskredse skyldes dette de fremskridt, som eurozonen har opnået, siden krisen toppede i 2012.«

Dette er, selvfølgelig, et forsøg på at »fløjte muntert, mens man går forbi kirkegården«, som vi har hørt fra flere sider i de seneste dage. Det er imidlertid virkelig et betydningsfuldt skift, hvis den tyske regering, der hidtil altid har insisteret: der er intet alternativ til euroen, og enden på euroen er enden på Europa, nu siger, at et land kan forlade

enhedsvalutaen uden, at himlen falder ned. Virkeligheden i dette tilfælde er, at andre lande selvfølgelig omgående vil følge efter.

Spørgsmålet, om et land kan forlade euroen og forblive i EU, diskuteres også. *Der Spiegel* citerer en »højtplaceret valutaekspert«, der siger, at »hvis det bliver nødvendigt, vil erfarne juraeksperter finde et svar på dette spørgsmål«.

Under det internationale finanssystems aktuelle, ekstremt usikre situation vil sådanne erklæringer forhindre enhver falsk stabilitet før det græske valg om tre uger. Har nogen trukket stikket ud i Europa, for at udløse et sammenbrud og omgående frembringe et finansdiktatur (bail-in; dvs. ekspropriering af bankindeståender, -red.), under påskud af at forhindre et finansielt kaos? Er det et forsøg på at begrænse skaden efter Schäubles trussel om, at Grækenland hellere måtte stemme rigtigt? Eller er der faktisk nogen i Tyskland, der ønsker at komme ud af eurosystemet i sidste minut?

Dette kunne blive et Schabowsky-øjeblik (Schabowsky var den østtyske partifunktionær (fra Tysklands Socialistiske Enhedsparti), som på en pressekonference annoncerede muligheden for at rejse til Vesten, hvilket fik horder af DDR-borgere til at krydse grænserne til Vestberlin samme aften, og som gjorde Berlinmurens fald til et fait accompli). Denne gang er en udtræden defineret af det fulde LaRouche-program.

Fra LaRouche-bevægelsen 4.

jan. 2015:

I har langt mindre tid, end I tror

Under en diskussion om den aktuelle, strategiske situation i går intervenserede Helga Zepp-LaRouche skarpt for at fremstille den aktuelle situations virkelighed. »Historien vil måske ikke vente til den 17. januar«, understregede hun under en diskussion om Schiller Instituttets planlagte arrangement den 17. januar i New York. Vi må mobilisere ud fra et standpunkt om den umiddelbart overhængende krise – der står umiddelbart foran at komme ned over vore hoveder, både finansielt og strategisk.

Det tempo, hvormed begivenhederne finder sted, understregedes i går af udviklingen omkring euroen. Ifølge kalenderen vil eurokrisen finde sted efter det græske valg, som er fastlagt til den 25. januar, og hvis resultat afgjort forventes at blive en afvisning af EU's politik. I virkeligheden finder krisen sted nu, som det ses af indikationer om det rapporterede dramatiske skift i den tyske regerings politik mht. at acceptere, at grækerne forlader euroen.

Den kommende finansielle nedsmeltning vil selvfølgelig ikke ske i Europa, men på globalt plan, hvor også Wall Street vil bryde sammen. Vi står over for en verdenskrise, som kunne komme væltende ned over hovedet på os hvert øjeblik, det skal være.

Det samme gælder konfrontationen med krig.

Den umiddelbart overhængende krise gør omgående handling bydende nødvendig – vedtagelsen af [LaRouches Fire Love](#), der begynder med Glass-Steagall, samt en national bevægelse med krav om USA's såvel som Europas tilslutning til BRIKS, for at genopbygge en verden, der er menneskeheden værdig. Zepp-

LaRouche understregede, at dette skift i USA involverer intet mindre end en genoplivelse af den ægte, amerikanske identitet som en republik, der handler både i sine egne borgeres og hele menneskehedens interesse.

En ledende amerikaner, der handlede i denne hensigt, var Alexander Hamilton fra New York, USA's første finansminister, og af hvis geni fødtes det Amerikanske, økonomiske System, som BRIKS-nationerne nu har vedtaget. Denne briefing indleder en række lejlighedsvis historiske overblik over Hamiltons lidenskabelige kamp for dette system – denne gang kampen omkring hans Report om Offentlig Kredit, som han fremlagde for Kongressen den 9. januar 1790.

(Link hertil følger senere)

Red euroen – Afskaf vælgerne

30. dec. 2014 – Finansoligarkiet kan muligvis beslutte fuldstændig at annullere den smule »demokrati«, der måtte eksistere i Europa, efterhånden som man indser, at det virkelig farlige i det græske valg ligger i, at det meget let kunne dreje vælgere over hele Europa imod den vanvittige politik i eurozonen i særdeleshed, og Den europæiske Union generelt.

Londons finansoligarkis egen avis *Financial Times* understreger dette gennem sit talerør Gideon Rachman, der har skrevet en kronik med overskriften »Eurozonens svageste led er vælgerne«. Han hævder, at lederne af eurozonen hidtil har kunnet lukke sig inde i Bruxelles og lave så mange beskidte aftaler som muligt for at redde eurozonen, men nu, med valget i Grækenland, kunne en venstreorienteret regering, der er imod nedskærings- og bailout-politik, under ledelse af Syriza,

ændre alt dette. En valgsejr til Syriza truer med at give fremgang til alle de euroskeptiske partier, fra det venstreorienterede Podemos i Spanien og til de venstre- og højreorienterede partier i Italien og Le Pens Front Nationale i Frankrig.

»Det svage led«, tilstår Rachman, er »risikoen for, at vælgerne vil gøre oprør imod den økonomiske nedskæringspolitik og stemme på 'anti-systempartierne'«. Det ville, græmmes han, betyde, at »hele det skrøbelige korthus med gæld, bailout og nedskæringspolitik begynder at vakle«.

Rachmans profascistiske argument ligger tæt op ad det argument, som blev offentliggjort i maj 2013 af JP Morgan, som sagde, at den største forhindring for deres planer om nedskæringspolitik i Europa er eksistensen af de antifascistiske forfatninger, der blev vedtaget i Europa i kølvandet på Anden Verdenskrig.

I øvrigt er den store frygt, som bekymrer Rachman og andre finanskommentatorer, at Spanien, der afholder valg i slutningen af 2015, bliver den næste dominobrik, der falder efter Grækenland. Alle de spanske medier rapporterer, at premierminister Mariano Rajoy har antydnet, at han måske vil danne en koalition med Socialisterne for at standse Podemos-partiet, der, til trods for, at det først blev dannet i år, nu ligger forrest i opinionsmålingerne. Rajoy har også krævet en ekstraordinær parlamentssamling i januar for at debattere og vedtage hans reform af straffeloven samt forholdsregler, der er rettet imod korrupsion og for finansieringen af partier, og som kunne føre til overraskelser.

Andre EU-lande, der afholder valg i 2015, inkluderer Storbritannien, Polen, Danmark, Finland, Portugal og Estland.

Fra LaRouche-bevægelsen 31. dec. 2014:

De afgørende slag vil finde sted i begyndelsen af januar

Foran os ligger der en nedsmeltning af hele det transatlantiske finanssystem, muligvis så tidligt som i begyndelsen af januar, understregede Lyndon LaRouche i dag (30. dec.). Det dikterer nødvendigheden af hurtigt at få et resultat mht. at få USA og Europa ind i BRIKS-dynamikken, og ikke planer og løsninger på længere sigt, som måske vil komme for sent til at gøre en forskel, med mindre vi handler nu. Under disse betingelser kan det være farligt at planlægge for længere ud i fremtiden, erklærede LaRouche.

Den aktuelle udvikling i Grækenland er et eksempel på, hvor hurtigt situationen, så vel som gældskrisen, udvikler sig. Der er nu udskrevet nyvalg til den 25. januar, og det vil sandsynligvis resultere i en regering ledet af Syriza, der allerede har gjort det klart, at de har til hensigt at bryde væk fra den folkemorderiske nedskæringspolitik, som Trojkaen har tvunget ned over landet. Som rystede kommentatorer i Det britiske Imperiums medier alle indrømmer, så kan denne »antisystem«-smitte lynhurtigt sprede sig til Spanien, Portugal, Italien, Frankrig og selv Storbritannien.

I en artikel i *Financial Times* sagde Gideon Richman det direkte: den største risiko er, at »vælgerne gør oprør mod den økonomiske nedskæringspolitik«; sker det, vil hele »korthuset, med gæld, bailout (statslige redningspakker) og nedskæringspolitik begynde at vakle«. Dette minder om JP Morgans klage fra begyndelsen af maj 2013 over, at det største problem i Europa er eksistensen af anti-fascistiske forfatninger, der blev vedtaget efter Anden Verdenskrig.

For fascisme ville forstås gøre livet så meget lettere for Det britiske Imperium. En skam, at russerne, kineserne, andre BRIKS-lande og et voksende antal nationer i hele Latinamerika og Asien ikke er enige og ikke bøjer sig for afpresningen med trusler om en militær og finansiel atomkrig.

Med hensyn til USA, erklærede LaRouche, så er vi bankerot, og befolkningen er demoraliseret. Vore militære kapaciteter er ødelagt, vore institutioner inkompetente og i færd med at bryde sammen. USA er forkrøblet, understregede LaRouche, og vi må foretage en udrensning af den økonomiske og moralske sygdom, der har taget over, især efter mordet på Kennedy. Til dette formål har [LaRouche udstedt et offentligt krav om retsforfølgelse](#) af Cheney og andre i Bushregeringen for deres torturprogram, og retsforfølgelse af Obama for hans de facto medskyldighed ved at mørklægge disse forbrydelser.

»Som en af de 16 millioner overlevende amerikanere, der gjorde tjeneste i Anden Verdenskrig og kæmpede for at besejre et Hitler-regime, der begik ubeskrivelige forbrydelser mod menneskeheden, kan jeg tale med særlig autoritet«, erklærede LaRouche. »At stille disse forbrydere for retten er den ultimative prøve for, om vores nation er i besiddelse af den moralske standard, der skal til for at overleve. At tolerere og mørklægge sådanne afskyelige handlinger, der udføres i så stor målestok af elementer i vores egen regering, er i sig selv en forbrydelse imod vores nations principper, der er bevaret som en helligdom i vores Forfatning.«

Se også: <https://larouchepac.com/20151230-8>

Putin besøger Cairo i januar – El Sisi fortsætter med BRIKS-diplomati

30. dec. 2014 – Den russiske præsident kommer på officielt besøg i Egypten i januar som led i det voksende samarbejde mellem Egypten og BRIKS-landene, iflg. den egyptiske præsident Abdel Fattah El Sisi i et interview, publiceret i de statslige aviser Al-Ahram, Al-Akhbar og Gomhouria. Han afslørede, at han selv vil besøge Kuwait, Bahrain, De forenede arabiske Emirater og Etiopien, også i januar.

Putin returnerer et besøg af El Sisi i Moskva tidligere på året. Yderligere detaljer om besøget er endnu ikke offentliggjort.

Især El Sisis besøg i Etiopien er meget betydningsfuldt og en indikator på, at mange af uoverensstemmelserne mellem de to lande over den Store etiopiske Renæssancedæmning[1] er ved at blive løst. El-Sisi vil afholde et topmøde med den etiopiske præsident Mulatu Teshome i Addis Abeba i slutningen af januar. »Vi har sendt vore forslag mht. den Store etiopiske Renæssancedæmnings tekniske komite til etiopierne, og de har sendt os deres udkast til forslag mht. komiteen«, sagde El Sisi. »Det eneste, vi beder om, er, at Etiopiens mundtlige forsikringer om, at dæmningen ikke vil påvirke Egyptens andel af Nilen, bliver omsat til et dokument, der er bindende for begge parter: Egypten og Etiopien.«

Egypten og Etiopien er blandt de mest befolkede lande i Afrika, og de to lande er ved at udvikle stærke bånd til BRIKS-medlemmet Kina.

Den japanske premierminister Shinzo Abe vil også besøge Egypten i januar. Både Japan og Egypten er ivrige efter at udvide deres bånd til et strategisk partnerskab.

Foto: Den store etiopiske Renæssancedæmning under opførelse, men næsten færdig.

[1] Den Store etiopiske Renæssancedæmning er i øjeblikket under opførelse på den Blå Nil.

Mens Planet Britisk Imperium imploderer, bringer Planet BRIKS menneskeheden fremad

30. dec. 2014 – Kina og Rusland »skiftede i går rent praktisk over til nationale valutaer inden for handel og brugte finansielle instrumenter og swaps og terminskontrakter, idet de søger at reducere dollarens indflydelse og risici med fremmed valuta«, rapporterer *Russia Today*. Kina har underskrevet swap-aftaler med omkring 20 lande, inklusive Rusland (til 25 mia. dollar). Kina og Rusland har også etableret en opererende erstatning for Vestens SWIFT interbanksystem, der forventes at være fuldt ud operationel i maj 2015.

Med hensyn til den fysiske økonomi går Kina aggressivt frem med planer om både at producere og importere massive mængder af jernmalm – som er afgørende for stålproduktion. I dag producerer Kina 45 % af verdens jernmalm (med en

produktionsrate pr. person, der er 3,4 gange større end i resten af verden), og landet importerer 63 % af hele den globale handel med jern. Verdens største eksportører er Australien (47 % af verdenstotalen) og Brasilien (25 %). Mining.com rapporterer, at disse to lande forventer en stigning i deres andel af jernmalmeeksport til 79 % i 2015, og dernæst til 90 % i 2020 – dette til trods for det bratte fald i jernmalmpriserne i år. Det er tydeligvis de fremtidige, fysisk-økonomiske krav, og ikke manipulerede prisudsving, der er bestemmende for BRIKS' og associerede landes handlinger.

Fra LaRouche-bevægelsen 30. dec. 2014:

Udvikling er det nye navn for fred

– Wall Street er navnet for krig

Mens nationerne allierede i BRIKS, under anførsel af Kina, fortsætter med at gå frem med økonomisk udvikling og menneskelig kreativitet, hænger faren for verdenskrig over denne planet, fordi det er City of Londons og Wall Streets politik at konfrontere og ødelægge Rusland og Kina som økonomiske magter.

I et nyt [interview med EIR](#), insisterer cheftalsmand for den kommission, der bygger den nye, inter-oceaniske kanal igennem Nicaragua – et stort infrastrukturprojekt, der er blevet muligt gennem fremvæksten af BRIKS – på, at USA og Europa må

droppe denne »konfrontationspolitik«, som »vil give bagslag«, og gå med i BRIKS-initiativet, »en realitet, der er på vej frem.« Den anden, ekstraordinære, nye kanal igennem Suez er ligeledes i færd med at transformere den fysiske handels produktivitet til fordel for produktion på planeten, og denne kanal er ligeledes en del af den nye »Maritime Silkevej«, som Kina er i færd med at udvikle til gavn for et stort antal nationer. Egyptens og Kinas præsidenter har netop haft fire dage med historiske møder, hvor de udformede dette.

Dette er, hvad USA må komme på linje med, for at spille en rolle i udformningen af menneskehedens økonomiske fremtid.

Men årsagerne til, at USA og Obama IKKE gør det, er blevet udstillet åbenlyst – og må ændres. Wall Street og London har, i deres »saudiske oliesanktionseskapade«, der har til formål at ødelægge Ruslands økonomi, udløst de finansielle furier over sig selv samtidig med, at de har bekræftet den russiske præsident Putins faste beslutning om at forberede Rusland til at forsvare sig i krig. Idet de søger Ruslands og Kinas ødelæggelse som økonomiske udviklingsmagter, er Wall Street i færd med at sprænge sig selv i luften.

Vi står nu over for finansielt kaos fra et Wall Street, der har udestående derivater til en 'værdi' af 10-20 billioner dollar i den kollapsende gæld i oliesektoren. Og som flere og flere eksperter indser, så gennemtvang Wall Street og Obama den 16. dec. den pludselige ophævelse af en vigtig bestemmelse vedr. derivater, netop pga. af dette overhængende kaos – for at sikre en bestemmelse om, at den amerikanske regering vil blive nødt til redde Wall Street gennem en bailout (statslig bankredning, –red.)

Vi citerer *EIR*-magasinet's stiftende redaktør, Lyndon LaRouches udtalelse om denne skandale i dag:

»Denne seneste vedtagelse i Kongressen er totalt svindelagtig; den blev købt og betalt af Wall Street. Denne

'aftale', som Kongressen vedtog, og som de påstod, blev lov, var en lovovertrædelse – svindel begået gennem finansiel korrupsion. Denne Kongreslov var et bedrageri imod lov i princippet og må ændres. Og hvis vi må stille nogle af dem, hvis forudgående valg også var betalt for af Wall Street, for en rigsret, så bør vi gøre det.«

Hele det såkaldte »fracking-boom«, sagde LaRouche, er et bedrageri mod økonomisk produktivitet og er ved at trække den amerikanske økonomi ned.

LaRouche og *EIR* har insisteret på, at Glass/Steagall-loven må genindføres sådan, som præsident Franklin Roosevelt oprindeligt havde tænkt det, for at knuse Wall Streets magt – og, i denne krisesituation, afværge den fare for verdenskrig, som Wall Streets finansielle krig truer med at udløse. Der er nogle, der siger, at den opstand, der brød ud mod Wall Streets korrumpation af Kongressen, har skabt et »Glass/Steagall-momentum«. Men USA har brug for mere: skabelsen af et nationalt kreditsystem; anvendelsen af denne kredit til projekter, der øger produktiviteten; den snarlige udvikling af termokleare fusionsteknologier. USA har brug for [LaRouches »Fire Love«](#).

LaRouche-bevægelsen vil i sin briefing i morgen offentliggøre en erklæring, der begrunder og retfærdiggør retsforfølgelsen af tidligere vicepræsident Dick Cheney og hans medsamsvorne for at udøve illegal tortur under falsk dække af amerikansk lovgivning, samt retsforfølgelsen af Barack Obama for at bruge sin embedsperiode til at mørklægge denne tortur.

Moskva prioriterer at fremme BRIKS i det nye år

28. dec. 2014 – Moskva prioriterer

»en indsats for at transformere BRIKS til at blive et af de vigtigste elementer i systemet med global styrelse«

som en del af en stimulus for en betydningsfuld udenrigspolitik, sagde den russiske udenrigsminister den 27. dec. i en erklæring, der citeres i *The BRICS Post* og andre medier.

»Der skete afgørende vigtige fremskridt hen imod dette mål under topmødet i Fortaleza (15.-16. juli) – beslutningen om at etablere en multilateral ramme med associationen af finansinstitutioner – en Ny Udviklingsbank og en reservevalutafond med totale ressourcer på 200 mia. dollar«,

lød det i erklæringen. BRICS-ledere, der mødtes på sidelinjen af G20 topmødet i november, har instrueret deres finansministre om at udnævne den nye banks præsident, inden de mødes næste gang i Rusland.

I juli 2015 vil BRIKS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), der begge til den tid vil være under russisk formandskab, holde topmøder lige efter hinanden i Ufa, hovedstaden i den russiske republik Basjkortostan.

Rusland har talt

»med én stemme med sine partnere i BRIKS for promoveringen af international stabilitet i dennes forskellige dimensioner«,

lød det i erklæringen fra det Russiske Udenrigsministerium lørdag. Det 6. BRIKS-topmøde fordømte »ensidig militærintervention og økonomiske sanktioner«, bemærkede

erklæringen.

Lyndon LaRouche responderede:

»Dette er nøjagtig, hvad jeg har forudset. Sandheden er, at den største margin af politisk magt i verden ligger i hænderne på BRIKS-institutionen og dens associerede. Og det, vi får fra det saudisk-britiske centrum, er fjenden; og vi har også et par fjender i USA, blandt dem, der kalder sig borgere.«

Foto: BRICS-lederne på topmødet i Fortaleza: (venstre til højre) Den russiske præsident Vladimir Putin, den indiske premierminister Narendra Modi, den brasilianske præsident Dilma Rousseff, den kinesiske præsident Xi Jinping og den sydafrikanske præsident Jacob Zuma.

**RADIO SCHILLER den 30.
december 2014:
Talsmand for**

Nicaraguakanalen: Europa og USA må tilslutte sig BRIKS// Ruslands nye strategiske doktrin

Med næstformand Michelle Rasmussen

Det lykkedes ikke det græske parlament at få Dimas valgt til præsident – Nyvalg til parlamentet i Grækenland

29. dec. 2014 – Det lykkedes ikke det græske parlament at få Stavros Dimas valgt som ny præsident under den tredje og sidste afstemning, som blev afholdt i dag. Ifølge forfatningen vil parlamentet nu blive opløst, og der vil blive udskrevet nyvalg til parlamentet. Den græske premierminister Antonis Samaras har meddelt, at han har anbefalet den græske præsident, at der afholdes valg den 25. januar 2015.

Rædsel er fejlet gennem de »internationale markeder« for, at de græske valg vil udløse en ny og ødelæggende krise i eurozonen. Der har allerede været store frasalg til lave priser på det græske aktiemarked, og ligeledes af obligationer i udenlandske bankers porteføljer. Mere generelt har bankernes

aktiebeholdninger, ikke blot i Grækenland, men også i Italien, Spanien og andre lande, lidt store tab. Den britiske avis, *The Daily Telegraph*, havde følgende overskrift på dækningen af Bruno Waterfield, der skrev fra EU-hovedkvarteret i Bruxelles, »Grækenland har kurs mod valg – Krisen i eurozonen er tilbage, nu er den politisk.«

Ifølge alle senere opinionsundersøgelser står det største oppositionsparti, Syriza, til at få et flertal ved valget og danne en koalition sammen med andre anti-bailout-partier, såsom Demokratisk Venstre (Dimar) og Uafhængige Grækere (ANEL), samt kræve en genforhandling af hele aftalen om bailout og memorandaet, og endda et gældsmoratorium pga., at landet umuligt kan betale sin udenlandsgæld på 320 mia. euro.

I en udtalelse efter, at det ikke lykkedes at vælge en præsident i parlamentet, sagde lederen af Syriza, Alexis Tsipras,

»Græske parlamentsmedlemmer, de demokratiske oppositionspartier har bevist, at demokrati ikke kan afpresses, på trods af pres eller endda intriger. Når det store flertal af den græske befolkning er fast besluttet på at sætte en stopper for memoranda-politikken og nedskæringspolitikken, har parlamentsmedlemmerne intet andet at gøre end at imødekomme deres forpligtelser og komme i harmoni med folkets vilje. I dag er hr. Antonis Samaras' regering, der har udplyndret samfundet i to et halvt år ... en ting fra fortiden. Ved hjælp af vort folks vilje vil nedskæringsmemorandaet også være en fortidig ting om få dage. Fremtiden er allerede begyndt, vær optimistiske og glade.«

Panos Kammenos, lederen af Uafhængige Grækere, erklærede,

»I dag er en vigtig dag for Grækenland ... Det er en vigtig dag, fordi parentesen med 'Samaras-Venizelos' er slut. Denne duo, som opgav landets nationale suverænitet, den duo, der

indgik aftale om, at landet kunne regeres via e-mails og gennem ordrer fra Trojkaen, træder nu, med de græske parlamentsmedlemmers stemmer, tilbage. Vi må praktisere Forfatningen og danne en national enhedsregering, der ikke vil udføre udlændinges ordrer, men det græske folks.« Han sagde også, at ANEL's røde linjer »ikke kan forhandles. Vi opfordrer til national enhed mellem alle kræfter i landet.«

I en lignende erklæring sagde lederen af Dimar, Foti Kouvelis,

»Afstemningen i dag betyder starten på nye udviklinger i landet. Landet er på vej mod parlamentsvalg. Landet må vende et nyt blad, og politik må få en progressiv sammenhæng. Vi arbejder i denne retning.«

De seneste opinionsundersøgelser udført af den græske avis *Protothema* afslører, at Syriza ville vinde flertal og få 144 ud af 300 pladser i parlamentet. Den samme undersøgelse giver ANEL, Syrizas potentielle koalitionspartner, 9 pladser, mere end nok til at danne regering.

Den populære blog, *Zero Hedge*, hævder, at den finansielle krise, som en regering ledet af Syriza ville udløse, ville være »begrænset« til Grækenland, selv om de dårlige virkninger kunne sprede sig til andre lande, fordi mange vil se det

»som en model, som flere populist-/anti-nedskæringspartier forsøger at følge. Dette understreges af den kendsgerning, at Pablo Iglesias, lederen af Spaniens anti-etablissementsparti, Podemos, tweetede følgende tidligere på dagen, '2015 vil blive året for forandringer i Spanien og Europa. Vi begynder med Grækenland. Kom så, Alexis! Kom så, Syriza!'«

Med de kommende parlamentsvalg i Spanien i det nye år kunne Podemos, som formelt er allieret med Syriza i EU-parlamentet, rent faktisk vinde, dog ikke et absolut flertal.

Foto: Den græske livgarde, også kaldet evzonerne, holder vagt foran parlamentsbygningen i Athen.

PRESSEMEDDELELSE

fra Executive Intelligence Review:

Talsmand for inter-oceanisk kanal i Nicaragua til EIR: Europa og USA må tilslutte sig BRIKS-initiativet

29. dec. 2014 – Dr. Telémaco Talavera, dekan ved Nicaraguas Landbrugsuniversitet og talsmand for Kommissionen for den store inter-oceaniske kanal i Nicaragua, opfordrer USA og Europas nationer til at gå med i BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) og deltage i opbygningen af en ny verdensorden, der er baseret på udvikling, fred og respekt for national suverænitet. I et langt interview den 20. december med Gerardo Castilleja fra EIR's kontor i Mexico City, blev dr. Talavera spurgt om Schiller Instituttets appel, som cirkuleres internationalt af LaRouche-bevægelsen og andre, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«, svarede dr. Talavera:

»Jeg ville sige, at ikke alene kan de gå med; jeg ville sige, at de skal tilslutte sig dette initiativ. For vi kan ganske enkelt ikke længere leve i en verden med konfrontationer. Vi må virkelig se til, at fornuften med respekt for suveræniteten, selvbestemmelse, folkenes frihed til at have deres egne anskuelser og deres egne økonomiske og sociale visioner, er herskende i verden.«

Talavera forklarede:

»BRIKS er en voksende kendsgerning, en gruppe af fremvoksende lande med stort potentiale i verden, som spiller en vigtig rolle, og som ikke kan skubbes til side, ikke bør skubbes til side. BRIKS bør ikke ignoreres eller undervurderes af USA og Europa, for ellers vil det virkelig tid efter anden give bagslag mod dem. For dette er en realitet, der er på vej frem.

Så jeg mener virkelig, at vi må sætte en stopper for den imperialistiske anskuelse, dette arrogante synspunkt om at eje verden, og at alle andre må ligge ved deres fødder eller være underkastede. Og vi må i stedet fremme relationer, der består i samarbejde, respekt i hele verden, uanset specifikke aspekter og naturlige og nødvendige forskelle i kultur, politik, religion osv. Så hele verden virkelig kan gøre fremskridt hen imod et samfund, der har lavere fattigdomsniveauer, lavere niveauer af marginalisering, lavere niveauer af miljøødelæggelse, mere fred – en fred inden for rammerne af respekt, men med en forståelse af fred som værende ikke blot fraværet af væbnet kamp, men virkelig som den respekt, der må findes mellem folkeslag og lande ... Europa og USA ikke alene kan, men må fortsætte med at skifte over til at fremme fred og ikke anse sig selv for at være verdens ejere, der står over selveste suveræniteten, selvbestemmelsen eller anskuelserne hos andre folkeslag og lande.«

Schiller Instituttets resolution om at gå med i BRIKS er

blevet underskrevet af flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande i hele verden. Hele teksten, samt listen over dem, der hidtil har skrevet under, kan findes på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=2702>

Interviewet

Under hele interviewet talte Talavera med EIR med bemærkelsesværdig optimisme om de mange udfordringer og muligheder, der byder sig med konstruktionen af den 278 km lange, store inter-oceaniske kanal, som Nicaragua er begyndt at bygge i partnerskab med det kinesiske selskab HKND.

Om uddannelse:

»I samråd med universiteter i dette område, såsom Panamas Internationale Maritime Universitet, Panamas Teknologiske Universitet, [universiteter i] Spanien og verden, og ikke blot i Kina, beskæftiger vi os virkelig med de nye udfordringer inden for uddannelse på alle niveauer, men især inden for højere tekniske uddannelser. Vi har talt om at tilbyde 355 nye uddannelser ... som vil blive nødvendige i Nicaraguas nye økonomiske, videnskabelige og teknologiske dynamik.«

Om den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om et »win-win«-samarbejde omkring den Nye Silkevej:

»Verden lever i en virkelighed, der er anderledes i forhold til den Kolde Krigs tid ... Vi er gået fra geopolitik, der dominerede verden under den Kolde Krig, og til 'geo-økonomi' ... Disse store projekter kan blive drivkraften i aspekter af verdensøkonomien. For eksempel vil den Store Nicaraguanske Kanal ... reducere tiden for transport af eksport- og importprodukter. Den vil reducere omkostningerne, fordi afstanden er forkortet, men også, fordi man vil blive i

stand til at bruge de store, mere effektive skibe, der nu bygges ... Disse store projekter er en strategisk vision af transformation ... de er med til at stimulere andre store projekter, der er blevet lanceret i verden.«

Om ungdommen:

»Ungdommen udgør potentialet til at opbygge, til at bygge, men de står også over for en stor risiko for at gå ad veje, der fører dem til at gøre sig selv, deres familier og samfundet fortræd ... Det er Nicaraguas strategi at styrke denne vision, denne dynamik, det initiativ, der er karakteristisk for ungdom, så de kan blive drivkraften i transformationen. Og som jeg siger til dem, at de ikke alene skal være Nicaraguas fremtid, men også Nicaraguas nutid, og fremtid ... Og nu er de unge i Nicaragua en fundamental drivkraft for transformation ... for vi har i stort mål unge mennesker med denne dynamik, denne kraft, der føler håb, muligheden for at blive aktører, at blive hovedpersoner i en social transformation. Og det giver deres liv mening ... [De har] kreativiteten, innovationen til at kunne sige: 'Vi unge vil blive skabere, vi er skabere af et bedre samfund for os selv, vore familier og samfundet.'«

Dr. Talavera sluttede sit interview med EIR, der kan læses både på engelsk og spansk på www.larouchepub.com og www.larouchepub.com/spanish, med en appel til befolkningen i USA:

»I er et folk, der har en betydningsfuld, historisk mulighed for også at bidrage til økonomisk, social og menneskelig transformation, og gøre det med respekt, med respekt for de enkelte folkeslags og det enkelte menneskes værdighed; I har virkelig muligheden ... Lad os gå frem sammen med respekt.«

NATO responderer på Ruslands nye militærdoktrin

27. dec. 2014 – Det Hvide Hus og NATO svarede begge på Ruslands nye militærdoktrin med banaliteter, men de sang også begge helt klart den samme sang, der gav Rusland skylden for problemerne i Ukraine. »Vi deler med Rusland ønsket om at forhindre konflikter ved at arbejde sammen i internationale fora og om spørgsmål af gensidig interesse, såsom at modarbejde voldelig ekstremisme og spredningen af masseødelæggelsesvåben«, sagde en unavngiven, højtstående amerikansk regeringsperson til Sputnik nyhedsbureauet i går.

»NATO udgør ikke nogen trussel mod Rusland eller noget andet land«, sagde talskvinde for NATO Oana Lungescu og tilføjede, at NATO udelukkende er en forsvarsalliance. »NATO vil fortsat søge at få et konstruktivt forhold til Rusland, som vi har gjort i mere end to årtier«, understregede hun, men tilføjede, at et tættere samarbejde mellem NATO og Rusland »kun ville være muligt, hvis Rusland overholder international lov og internationale principper, inklusive nationers ret til frit at vælge deres fremtid.«

Den amerikanske embedsmand sagde ligeledes, at Washington mener, at en betydningsfuld trussel mod europæisk og international stabilitet i dag kommer fra nationer, der krænker deres naboers territoriale integritet og suverænitet, »som Rusland fortsat gør i Ukraine.«

En del af den trussel fra NATO, som Rusland responderer på, er den forøgede tilstedeværelse af NATO-skibe i Sortehavet. Den ledsagede missildestroyer U.S.S. Donald Cook, der nu er udstationeret med base i Rota, Spanien, som en del af NATO's missilforsvarsplan, sejlede ind i Sortehavet i går for anden gang i år. »Ulykkeligvis er Sortehavet ved at blive et sted, hvor ikke-regionale magter er permanent til stede. Hvad de gør

der, er ikke klart«, sagde Ruslands ambassadør til NATO, Aleksandr Grushko. »Vi vil selvfølgelig tage de nødvendige modforholdsregler«, fortsatte han.

Putin underskriver ny militærdoktrin

26. dec. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin underskrev i dag en ny, russisk militærdoktrin. Ifølge de russiske medier er kernen i doktrinen den samme, dvs., at det russiske militær fortsat er et instrument til forsvar, der kun skal anvendes som sidste udvej, og at formålet med atomstyrkerne er at afskrække potentielle fjender fra at angribe Rusland samtidig med, at der er mulighed for at bruge dem til at forsvare landet mod et militærangreb, der truer landets eksistens, hvad enten det er et atomart eller et konventionelt angreb.

Den nye doktrin identificerer den udefra kommende hovedtrussel mod Rusland som NATO's militære oprustning og udvidelse mod øst. Indsatsen fra USA/NATO for at opbygge et globalt missilforsvarssystem, og USA's implementering af sin prompt global strike-doktrin ('hurtigt globalt angreb') identificeres ligeledes som globale, strategiske trusler.

De øvrige opdateringer af doktrinen, som det forklares i en rapport fra det Russiske Sikkerhedsråd den 19. dec., inkluderer fremvæksten af nye trusler mod sikkerheden i det nordlige Afrika, Syrien, Irak og Afghanistan.

Nationalt konfronteres Rusland af trusler om »handlinger, der tilsigter en voldelig ændring af den russiske, forfatningsmæssige orden, destabilisering af det politiske og

sociale miljø, forstyrrelse af regeringsinstitutioners funktion, afgørende vigtige civile og militære faciliteter og informationsinfrastrukturen i Rusland«, siger doktrinen iflg. *Russia Today*. »Fremvæksten af arnestederne for inter-etniske og/eller inter-religiøse spændinger, militariserede, internationale, radikale grupperinger og udenlandske, private, militære organisationer i de områder, der støder op til den Russiske Føderations og dens allieredes grænser, så vel som tilstedeværelsen af territoriale modsætninger og en vækst i separatisme/ekstremisme i forskellige regioner i verden«, tilføjer doktrinen iflg. *TASS*.

Ifølge rapporten fra *Russia Today* ser Moskva sin deltagelse i BRIKS, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, Shanghai Samarbejdsorganisationen og andre organisationer som en hovedfaktor i at forhindre militære konflikter.

Foto: Den russiske præsident præsiderer over et møde i det Russiske Sikkerhedsråd den 26. dec. 2014.

**Schiller Instituttets Ugeavis
1 – 2015 :
Ting, vi ikke har drømt om,**

Ligger foran os: Lyndon og Helga Zepp-LaRouche taler på konference i Dubna, Rusland, den 22. dec. 2014

Download (PDF, Unknown)

Friedrich Schiller: Oversigt over danske artikler om Schiller – Schiller på andre sprog – Schiller på dansk

»Den danske hjælp til Schiller«

af Tom Gillesberg

Relaterede artikler:

»Friedrich Schiller – Alle landes frihedsdigter«

af Tom Gillesberg

*Uddrag af Friedrich Schillers skuespil »Don Carlos«, 3. akt,
scene 10*

»Timoleon og Immanuel«

af Tom Gillesberg

»Schiller og Historiens Dynamik«

af Michelle Rasmussen

»Vi behøver Schillers æstetiske breve i dag«

af Feride Istogu Gillesberg

Links til Schillers foredrag: »Hvad er, og til hvilken formål studerer vi universalhistorie?«:

På originalsproget på det tyske Schiller Instituts side:

klik paa "antrittsrede" på venstre side for at komme til

"Was heisst und zu welchem Ende studiert man Universalgeschichte?"

På engelsk på det amerikanske Schiller Instituts side:

"What is, and to what end, do we study Universal History?"

Artikler om Friedrich Schiller på Schiller Instituttets hjemmesider i andre lande:

Svensk:

»Vårt behov av Schiller i dag«, af Helga Zepp-LaRouche

Svensk oversættelse af Schillers udvalgte værker

Tysk side

Amerikansk side

Friedrich Schiller på dansk:

Udvalgte Skrifter, oversat af Frederik Schaldemose (1833).

Indeholder :

Kabale og Kærlighed side 1 (13) og

Maria Stuart side 147 (159)

Schillers udvalgte værker bind 3, oversat af Johannes Magnussen (1896).

Indeholder:

Jomfruen fra Orleans

Schillers udvalgte værker bind 8, oversat af Johannes Magnussen (1896).

Indeholder:

Wallenstein-trilogien.

10 digte oversat af Uffe Birkedal (1906).

Indeholder bl.a. Ibykus's Traner.

**Ting, vi ikke har drømt om,
ligger foran os:
Lyndon og Helga Zepp-LaRouche
taler på
konference i Dubna, Rusland,**

den 22. dec. 2014

Lyndon LaRouche: Vi har en klar mulighed for storhed.

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«

Lyndon H. LaRouche, Jr.

Lyndon LaRouche optog følgende budskab på video til den »IV Internationale Videnskabelige Konference om Grundliggende og Praktiske Problemer i Forbindelse med en Opretholdelsen af Udvikling i Systemet med Natur-Samfund-Menneske: Videnskab, Konstruktion og Uddannelse«, som blev afholdt den 22. dec. 2014 på Dubna Internationale Universitet for Natur, Samfund og Menneske, 100 km uden for Moskva.

Konferencens sponsorer inkluderede Det Russiske Naturvidenskabelige Akademi (RAS), RAS' Videnskabelige Råd for Komplekse Problemer i tilknytning til Eurasisk Integration, Modernisering og Opretholdelse af Udvikling; Kasakhstans Nationale Naturvidenskabelige Akademi, samt Dubna Universitet, hvor konferencen blev afholdt.

Man har præsenteret taler af LaRouche og LPAC's videnskabsteam på konferencer i Dubna i flere år. Hovedarrangørerne, Boris Bolshakov og Oleg Kuznetsov, begge professorer, var medarbejdere til nu afdøde Pobisk Kuznetsov, den russiske visionære, industriorganisator og LaRouches ven. I år var LaRouches budskab(udskrift 1) og Helga Zepp-LaRouches præsentation om Verdenslandbroen som alternativ til krig (udskrift 2) programsat til at være hovedtalerne på plenarforsamlingen ved konferencens åbning.

Se begge videotaler [her](#).

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, med hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«
Lyndon H. LaRouche, Jr.

»Mine hilsener til konferencen,

Det, vi nu står overfor på planetarisk skala, er noget fuldstændig nyt, noget, der aldrig før er sket, håber vi. For det, der nu er sket, er, at vi er på randen til at bringe planetens største nationer, de væsentligste nationer, sammen; med hensyn til kvantitet osv., er de fortsat under udvikling; men det er en bemærkelsesværdig udvikling, f.eks. i Sydamerika, i elementer af Afrika, og nogle elementer af Europa, især i Rusland, samt på andre steder, enkelte steder.

Men dette er problemet: Vi har Det britiske Imperium, som er menneskehedens mangeårige fjende. Vi må ikke alene besejre denne fjende, men vi må også leve op til den opgave at bringe USA, det amerikanske folk, ud af deres aktuelle elendighed og desorientering, hvilket er muligt, det kan lade sig gøre, det kan gøres. Men USA's nuværende regering er et umuligt instrument, og vi må skaffe os af med de fleste af de elementer, der dominerer USA's regering netop nu. Vi må også understrege, at den amerikanske regering i virkeligheden er en gren af det saudiske og det britiske imperium, som de imperier, der er involveret i terroren i Asien.

Hvad vi derfor må overveje er de planer, som vi skal lægge, eller som vi burde være i gang med at lægge nu, og som vil gøre det muligt for verden at få et nyt syn på sig selv. De store nationer, som er vokset frem i Asien og Sydamerika, f.eks., det er store nationer, som har et stort potentiale; men vi må beskytte processen. Vi må fjerne Det britiske Imperium. Hvis Det britiske Imperium har magten, er der ingen sikkerhed. Hvis elementer af USA, som er en del af Det

britiske Imperium, er der, samt lignende former for onde kræfter, er vi i fare for at miste alt, og muligheden for en atomkrig, på globalt plan, er stadig til stede.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der er evner i det menneskelige intellekt nu ... der kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Det, jeg er i færd med at gøre, for at sige det ganske kort, er, at jeg forsøger at bevirke, at den nuværende amerikanske regering bliver dumpet, fordi det er en rådden regering og må reformeres. Man behøver ikke at ændre den måde, som den amerikanske regering er udtænkt til at være; det, vi har brug for, er at ændre sammensætningen af den amerikanske regering, især under de seneste to regeringer. Hvis det sker, er jeg sikker på, at de rædsler, som de fleste mennesker i USA, og i andre nationer, står overfor, kan besejres. Problemet er, at vi må besejre fjenden, fjenden, som er de kræfter, vi må gøre op med.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der nu er evner i det menneskelige intellekt, som er ringe forstået, som mennesker i nogle dele af verden, som i Kina, og i en vis særlig grad Rusland, og Indien og så fremdeles, og BRIKS-landene – at disse nationer går i retning af selvudvikling, fælles selvudvikling, som kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.

For eksempel ved vi, at den menneskelige art ikke er et dyr, og at intet dyr er den menneskelige art! Vi ved andre ting om

livet og ting osv., som det er af afgørende betydning, at vi ved. Vi ser, hvad der sker i Kina, i udviklingen af rumforskningen der: Dette er en revolution, som fører os i retning af stjernerne. Og andre nationer vil følge den samme kurs, og følge den samme kurs, som man på denne måde følger i Kina. Og deri ligger vores håb!

Men det er ikke bare håb, det er en forståelse af, hvad der udgør de store muligheder, og hvad der udgør de store farer, som ligger foran os.

For eksempel, vi har nu denne kvinde [Victoria Nuland], som anfører og kontrollerer en del af Centraleuropa fra USA: en ond person. Denne person må fjernes, må fjernes fra USA og af USA; og sådanne ting må ske.

Men min pointe er, jeg ser et klart, optimistisk punkt, en klar mulighed for storhed. Det, vi må gøre, er ganske enkelt at bygge på det, forstå de handlinger, vi må foretage, forstå de forberedelser, vi må gøre: Vi står på randen til potentialet for den største fordel i menneskeheds fremskridt, som vi hidtil har kendt. Og vi må kæmpe nu for at sikre denne fordel for menneskeheds fremtids skyld, idet menneskeheden bevæger sig ud i de højereliggende dele af Solsystemet.«

Helga Zepp-LaRouche:

At skabe en verden, der er menneskeværdet værdigt

Helga Zepp-LaRouche holdt denne tale over video til konferencen i Dubna, den 22. dec. 2014:

» ... Vi kunne have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i

indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.«
Helga Zepp-LaRouche.

»Kære deltagere på konferencen i Dubna,

Jeg tror, De alle sammen er bevidste om, at verden befinder sig på et ekstremt vanskeligt tidspunkt, og at, hvis den aktuelle politik, der føres af den amerikanske regering, briterne, NATO og EU, fik lov at fortsætte, ville en atomkrig efter al sandsynlighed finde sted og føre til civilisationens udslettelse.

Jeg tror, at det er tydeligt, at både den russiske og den kinesiske regering er fuldt ud bevidste om denne fare, og hvis man lytter til den tale, som præsident Putin holdt, hans årlige tale til begge husene i den Russiske Føderation, så sagde han en ting, som jeg mener, er fuldstændig klart: Det, som hele den nuværende krise handler om, er ikke Ukraine. Han understregede, at hvis de ikke havde fundet krisen i Ukraine, så ville de have fundet en anden vej, og det er nøjagtigt, hvad jeg tror, er fuldstændig sandt. Og jeg fremkommer ikke med dette som en mening, jeg har, men som en person, der, sammen med hr. LaRouche, i meget lang tid har været aktivt involveret i at forsøge at ændre verdens kurs hen imod en fredsorden for det 21. århundrede.

Da Sovjetunionen opløstes i 1991, foreslog vi et økonomisk program, som vi kaldte Den eurasiske Landbro, Den nye Silkevej, og det var idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens, igennem såkaldte »udviklingskorridorer; på denne måde kunne vi have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.

Ulykkeligvis var dette ikke briternes og amerikanernes politik på det tidspunkt, for de sagde, og erklærede, meget klart, at det på det tidspunkt var deres mål at forvandle Rusland fra at være en supermagt til at være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. Derfor tog de den første form for krigsførelse, den såkaldte »chokterapi«, i anvendelse.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning.

Vi fulgte dette meget nøje, fordi vi havde denne plan om at udvikle det eurasiske kontinent; og vi så, at chokterapien aldrig havde til formål at gøre noget som helst godt for nogen som helst, men at det lykkedes den at reducere den russiske industrielle kapacitet på kun tre år, fra 1991 til 1994, til en tredjedel af dens niveau i 1991. Og det, som denne periode gjorde, 1990'erne, Jeltsin-perioden – jeg mener, der er skrevet to meget vigtige bøger, der beskriver dette: Den ene er skrevet af Sergei Glazyev[1], og den anden af professor Stanislav Menshikov[2], der var en af vore meget gode venner, som desværre netop er død; og de beskriver begge to denne form for krigsførelse som »folkedrab«.

Den aktuelle offensiv imod Rusland begyndte faktisk ved slutningen af '90'erne med de to Tjetjenske Krige, som næsten udelukkende blev finansieret af Boris Berezovskij, fra London. En stor rolle spillede også af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien, som blev stiftet af de amerikanske neokonservative i 1999. Blandt de stiftende medlemmer var Zbigniew Brzezinski, Alexander Haig, Richard Perle, James Woolsey, Robert Kagan, der stadig spiller en vigtig rolle i Obamaregeringen, og som er gift med ingen anden end Victoria Nuland. Og jeg er temmelig sikker på, at det er denne gruppering, som præsident Putin refererer til i sin nylige tale, hvor han sagde, at disse tjetjenske terrorister blev modtaget på højeste niveau, og at de, endskønt de var mordere

med blod på hænderne, blev kaldt »oprørere«, »frihedskæmpere« osv., af disse mennesker.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning. Og løftet om ikke at udvide NATO til Ruslands grænser blev selvfølgelig brudt. Victoria Nuland, Robert Kagans hustru, der nu er viceudenrigsminister med ansvar for Østeuropa og Eurasien, pralede i december 2013 med, at den amerikanske regering brugte 5 mia. dollar alene på Ukraine til den 'farvede revolution'.

Det russiske militær har i mellemtiden klart defineret de farvede revolutioner som en form for krigsførelse, selv om den ikke er erklæret. På samme måde har udenrigsminister Sergei Lavrov klart erklæret, at sanktioner ikke er en metode til at ændre Ruslands politik, men simpelt hen en metode til at vælte præsident Putin.

I sin tale sagde Putin, at det virkelige mål er den Jugoslaviske model for Rusland, opsplittningen af selve staten; og det er også klart, at EU-Associeringsaftalen, som startede og udløste krisen i Ukraine, havde det samme mål, fordi den ville have oversvømmet det russiske marked med billige, europæiske produkter og ødelagt vigtige kapaciteter i Rusland.

Krisen i Ukraine blev fuldstændig skabt af EU og naturligvis af deres amerikanske kollaboratører og, kan man sige, herrer. For det såkaldte Maidan var den farvede revolutions aktivister, men denne gang forstærket af de gamle nazistiske netværk, der gik tilbage til Bandera-perioden, hvor de ukrainske nazister samarbejdede med den nazistiske invasion i 1940'erne. Og disse mennesker blev i hele efterkrigstiden oplært af CIA, af MI6 og BND (Den tyske efterretningstjeneste).

Dernæst fik man det fascistiske kup den 21. februar [2014],

som igen var under skarp kontrol og sponsoreret af Victoria Nuland, som i denne berømte, optagede telefonsamtale pralede med, at de ville sætte deres mand, »Jats« [Arsenij Jatsenjuk], på magten. Så dette er udelukkende en kombineret krigsførelse/farvet revolution/NATO-udvidelse til Ruslands grænser/sanktioner; og når man lytter til den tidligere chef for den Russiske Generalstab, general Juri Baluyevskij, som mener, at konflikten mellem NATO og Rusland er på vej; at den allerede er begyndt med en informationskrig, med at lægge et psykologisk pres på folks tankegang, en dæmonisering af Putin – og Kina, for resten – og at egentlig militærmagt blot vil være slutfasen i denne proces, som vi allerede ser i dag. Og da han blev spurgt, om han troede, det stadig kunne standses, svarede han, »Ulykkeligvis mener jeg ikke, at det er muligt længere. Mekanismerne er sat i bevægelse, vore modstanderes mål er blevet klart defineret: Så længe, vi lever, vil de forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, såvel militært som økonomisk.«

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år?

Lykkeligvis er dette kun en realitet: Den er virkelig, men der er en anden. Siden BRIKS-konferencen, topmødet i Fortaleza, Brasilien, i juli måned i år, er en helt, fuldstændig anden dynamik i verden blevet dannet af BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), der nu har inspireret mange andre lande i verden, de latinamerikanske lande, CELAC [Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater], UNASUR [Unionen af Sydamerikanske Nationer], APEC-landene [Det Økonomiske Samarbejde i det Asiatiske Stillehavsområde], men også ASEAN-landene [Associationen af Sydøst-asiatiske Nationer], Egypten; mange lande er nu begyndt at blive

optimistiske, centreret omkring kendsgerningen om den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, der blev dannet i maj måned i år, og dernæst fortsat gennem BRIKS-udviklingen, især efter at præsident Xi Jinping fremlagde et tilbud om en Ny Silkevej – hvilket for øvrigt er nøjagtigt, hvad vi foreslog i 1991 med Den eurasiske Landbro/Nye Silkevej – en total eksplosion af optimisme er begyndt blandt mange, mange lande i udviklingssektoren.

Nye, finansielle institutioner er i færd med at blive skabt, eller er allerede blevet skabt. Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghai Cooperation Organization bank, den Nye Silkevejs-udviklingsfond, banken for landene i SAARC [Sydasiatisk Association for Regionalt Samarbejde] – de sydasiatiske lande; og der er netop nu en totalt ændret dynamik, fordi mange projekter, som i årtier blev afskrækket af Den internationale Valutafonds betingelsespolitik, nu bliver virkeliggjort.

Kina er med til at bygge en sekundær Panamakanal i Nicaragua; Kina er med til at bygge en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru; samarbejde om atomkraft finder sted mellem mange, mange lande. Se på den eksplosion af optimisme, der f.eks. er kommet frem i Indien, side Narendra Modi er blevet premierminister. Han har lovet at bygge 100 nye byer i Indien og skabe 1 million nye jobs hver måned til de unge mennesker i landet; han har netop meddelt, at han vil genoplive 31 vandstyringsprojekter, som blev lagt på is efter mordet på Indira Gandhi.

Kina har skabt et økonomisk mirakel, som ikke har sin lige i verden. Kina var, efter Deng Xiaopings reformer, i stand til at transformere Kina fra at være et meget fattigt land til at blive et økonomisk mirakel, hvor de på tredive år præsterede, hvad de fleste lande i den industrialiserede sektor behøvede 2 århundreder til at gennemføre. Og dette forslag om den Nye Silkevej – det, som Kina tilbyder, er at tage dette kinesiske, økonomiske mirakel og lade ethvert land, der måtte ønske det,

deltage i denne indsats.

Efter APEC-konferencen i Beijing for nylig kom Xi Jinping med det tilbud til præsident Obama, hvor han inviterede USA og andre store lande, at de alle sammen kunne deltage i den Nye Silkevej og disse nye, finansielle mekanismer. Det er min faste overbevisning, at det ikke er håbløst, at dette tilbud kan blive accepteret.

I Tyskland har man f.eks. i øjeblikket en total opstand i industrien imod sanktionerne; så sent som i går blev en ny annonce udstedt, en appel til regeringen og parlamentet, som var underskrevet af 60 betydningsfulde personer, fra Gerhard Schröder til Roman Herzog, til Horst Teltschik, den tidligere leder af München Sikkerhedskonferencen, og mange andre; og titlen på denne appel er for resten »Krig igen i Europa? Ikke i vores navn!«

Så der er en modstand, og dette er meget vigtigt; og vi må sikre, at sådanne personer som Victoria Nulands onde gerninger bliver kendt, og at vi gør modstand mod denne krigspropaganda. Min mand har krævet fjernelsen af Victoria Nuland, for blot at forsinke denne krigsmaskine.

Men jeg mener, at den virkelige genrejsning kun vil komme, hvis vi fjerner den virkelige årsag til denne krig, og det er den kendsgerning, at det transatlantiske finanssystem er i færd med at kollapse. Sammenbruddet af olieprisen skader ikke blot Rusland og Iran; det er potentielt i færd med at kollapse hele det transatlantiske finanssystem, fordi oliekompanierne og producenterne af skiferolie har akkumuleret en gæld på 1 billion dollar, som de kun kan betale, hvis olieprisen ligger på mellem 80-120 dollar. Så vi står og ser på en gentagelse af krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007.

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må

definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år? Og her vil spørgsmålet om fælles udforskning af rummet blive af absolut afgørende betydning.

Den umiddelbare rute til at følge denne vej er derfor at tage imod præsident Xi Jinpings tilbud til USA og Europa om at tilslutte sig den Nye Silkevej. Vi har netop udgivet en rapport, der viser en utrolig mængde projekter og ting til fremtiden, som ville forandre og transformere Jordens overflade, og jeg mener, at denne plan, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**[3] er noget, som vi absolut må gøre til et hoveddiskussionsemne, som det eneste alternativ til civilisationens udslettelse.

Jeg er optimistisk over, at vi kan gøre det. Jeg har ingen garanti; men jeg mener, det er umagen værd at forsøge alle muligheder for at ændre dagsordenen, og at diskutere menneskehedens fælles interesser: Hvordan kommer vi ud af denne krise, og hvordan skaber vi en verden, som er menneskeværdet værdigt, menneskehedens identitet som universets eneste, kreative art, værdigt.«

[1] Sergei Glazyev: Genocide: Russia and the New World Order (EIR, 1999). Kan købes hos [larouchepub.com](http://store.larouchepub.com).
<http://store.larouchepub.com/product-p/eirbk-1999-2-0-0-pdf.htm>

[2] Stanislav M. Menshikov: The Anatomy of Russian Capitalism, (EIR, 2006). Kan købes hos [larouchepub.com](http://store.larouchepub.com).
<http://store.larouchepub.com/product-p/eirbk-2006-1-0-0-std.htm>

[3] Kan købes hos [larouchepub.com](http://store.larouchepub.com)
<http://store.larouchepub.com/product-p/eipsp-2014-1-0-0-pdf.htm>

Fra LaRouche-bevægelsen 25. dec. 2014: Glædelig Jul: Få kontrol over Wall Street, og vi kan måske undgå en verdenskrig

Wall Streets bankerot taget i betragtning, står verden på den absolut yderste rand af et finanssammenbrud, understregede Lyndon LaRouche i går i en dialog med bevægelsens Komite for Politisk Strategi. Hvis vi kan få nogen kontrol over Wall Street, har menneskeheden måske en chance for at overleve, sagde han. I modsat fald står vi over for faren for en umiddelbar krise med krig.

Som nye, opnåede højder for aktiemarkedets spekulative boble symboliserer, så er der to aspekter i Wall Street-processen mod bankerot. Det ene er den almindelige spekulationspraksis; det andet er den vilde spekulation med derivater. Wall Street er bankerot i begge aspekter – og det er bydende nødvendigt, at Wall Street skæres tilbage af Glass-Steagall og gennem andre forfatningsmæssige midler.

I modsat fald vil kombinationen af denne spekulative dynamik og briterne føre os mod verdenskrig. Der er ingen forhandling mulig med disse galninge. Den galopperende hyperinflationsrate driver dem ud på kanten – og det kunne slå os alle ihjel. Ingen kan forudsige, hvornår, men faren kunne komme *meget snart*. Under betingelser af en nedsmeltning kunne situationen

komme fuldstændig ud af kontrol.

Den eneste løsning er at indføre Hamiltons system. Dette er blevet præcist defineret i LaRouches »**Fire Love til at redde USA**« fra 8. juni 2014, som bør præsenteres hver dag i forbindelse med processen med organisering og mobilisering. Disse love, som er en udarbejdelse af et system, flyder lovmæssigt fra anvendelsen af vores Manhattan Projekt i Hamiltons tradition, som vi bruger som en løftestang til at flytte hele nationen rent strategisk over til igen at være et system i overensstemmelse med Forfatningen.

En optrapning af det opsøgende arbejde med underskriftsindsamlingen for »Gå med i BRIKS« er et væsentligt aspekt af dette program. Formålet er ikke bare at få flere underskrifter, især fra prominente personer, men i bredere forstand at etablere overherredømme over Wall Street, med idéen om BRIKS/Hamiltons system.

Vi i LaRouche-bevægelsen er de eneste, der kan gennemføre denne mission – på hvilken civilisationens overlevelse beror.

Glædelig Jul!

*Billede: George Washington
ved Slaget ved Trenton;
gravering af Illman Brdr.;
efter et maleri af E. L.
Henry, 1870.*

*Kilde:
<http://www.archives.gov/research/american-revolution/pictures/>; public domain/copyright expired*

Fra redaktionen: Lidt historie bag billedet:

For 238 år siden, den 26. dec. 1776, samlede general George Washington sine tropper til et af de mest heltemodige angreb i militærhistorien, et angreb, der med sikkerhed kunne have decimeret hans hær og gjort det helt af med, hvad der var tilbage af hans svækkede og demoraliserede styrker.

Mændene i Washingtons hær sultede, var syge og så dårligt forberedt til vinteren, at mange ikke engang havde støvler på fødderne og efterlod et blodigt spor i sneen på deres march.

*Ansporet af det, Thomas Paine havde skrevet blot få dage forinden, befandt Washingtons mænd sig i en vanskelig situation. [Paine skrev](#): »Dette er tider, der prøver mænds sjæle; sommer-soldaten og solskins-patrioten vil, i denne krise, vige tilbage fra at tjene sit land. Men den, der står fast **nu**, fortjener mænds og kvinders kærlighed og tak. Tyranni, ligesom Helvede, besejres ikke let; dog har vi med os den trøst, at jo hårdere kampen er, desto mere glørværdig er triumfen.«*

Konfronteret med manglende tilslutning til hæren, desertering, lav moral, mangel på finansiering af mad og forsyninger, og den brutale vinter på vej, satsede Washington alt på et bræt. Han indledte en march Juledag og krydsede den iskolde Delawareflod i Julenattens mørke. Vejret var forfærdeligt og skiftede fra regn til slud til sne. Floden var tiliset, hvilket fik enheder af Washingtons mænd til at vende om, da de ikke kunne komme over.

For dem, der nåede over og etablerede et sikkert område, mens de ventede på, at deres kammerater skulle slutte sig til dem, var kodeordet »Sejr eller død«. Kunne noget andet bedre have fortalt om deres motivering?

Resten er, som man siger, historie. Washington var sejrrig. Hans hær oplevede en genoplivelse og gik videre med at knuse overlegne styrker i fremtidige slag, for at vinde sejren og

uafhængigheden for det unge USA.

Se traileren: »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

Helga Zepp-LaRouche: »Vi befinder os netop nu, som civilisation, ved en skillevej, hvor menneskets fremtidige skæbne ligger helt åben. Vi kunne stadig ende i en verdenskrig, en global verdenskrig, der kunne føre til civilisationens udslettelse.

Den nuværende konflikt, som meget klart eksisterer mellem den atlantiske sektor, især USA og EU på den ene side, og BRICS-landene, som satser på Den nye Silkevej og Verdenslandbroen – har alt at gøre med, hvilket billede af mennesket, vi har.«

Lyndon LaRouche: »Det gamle regeringssystem, idéen om et system af nationalstater, den gamle idé med et system af nationalstater, er nu død, eller rede til at dø hvert øjeblik. Men det, der rent faktisk foregår med BRICS-virkemåden, med betydningen af BRICS som en institutionsform, betyder, at det gamle system for økonomi, for nationaløkonomi, er død; for der er sket det, at nationerne danner institutionelle strukturer, som f.eks. BRIKS i Sydamerika, i Indien osv. Det er nye institutioner, der ikke har nogen sammenhæng med de gamle, traditionelle regeringsinstitutioner. Og dét, man ser i BRIKS-relationen, er faktisk idéen om et planetært system. Og det

er, hvad der foregår med det, som Kina gør på Månen. Kinas måneoperationen anfører vejen, eller afstikker vejen, til et nyt system, hinsides planeten.«

Helga Zepp-LaRouche: »Derfor må vi definere nutiden ud fra et fremtidigt synspunkt, for vi kan allerede nu se, hvad menneskeheden vil være i stand til gøre i de kommende hundreder og tusinder af år; og vi befinder os stadig i civilisationens fostertilstand, og vi må nu blive fuldvoksne.«

Lyndon LaRouche: »Systemet med nationalstaten vil være reflekteret, med det bliver en refleksion, der er anderledes. Det vil ikke være separate interesser. Det vil blive komplementære interesser, som vi ser det med BRIKS, f.eks. Verden er parat til en verdens komplementære interesser, ikke længere en konkurrence mellem nationalstater som sådan. Det er forbi. Men nationernes grundlæggende funktion, den menneskelige art, vil blive anderledes end det hidtil har været.«

Helga Zepp-LaRouche: »Denne nye rapport, hvis titel er 'Den Nye Silkeveje bliver til Verdenslandbroen', er en meget spændende, fuldstændig ny platform for samarbejde mellem nationer, og jeg tror ikke, jeg lover for meget, når jeg siger, at alle regeringer og alle parlamenter i verden i en meget nær fremtid vil diskutere dette, for det vil være et emne, som ingen kan komme uden om. Det er et fuldstændig optimistisk omrids af, hvordan verden kan komme ud af den nuværende krise og begynde en helt ny æra i civilisationen.«

Rapporten kan nu købes hos **EIR København, ring 35 43 60 40**

Rapporten med titlen 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' er intet mindre end et idémæssigt, og ofte fysisk, »vejkort« for en Ny, økonomisk Verdensorden. Denne vej er i øjeblikket i færd med at blive kortlagt af BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika),

som er anførere af en dynamik med global optimisme for reel, økonomisk udvikling, komplet med nye kreditinstitutioner og store, højteknologiske projekter, der skal løfte hele menneskeheden.

Se Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten [her](#).

Schiller Instituttets Ugeavis 52 – 2014

**‘Hvorfor USA må gå med i
BRIKS.**

**En ny, international orden
for menneskeheden’**

Download (PDF, Unknown)

EIR FAKTA:

**Hvem står bag planerne om en
opsplitning af Rusland?**

Af EIR's efterretningsteam

EIR, 11. dec. 2014 – I modsætning til det omkvæd, der høres i de internationalt orkestrerede medier, har de aktuelle, stigende spændinger mellem NATO-landene og Rusland intet med »konflikten i Ukraine« og den kendsgerning, at Krim genforenedes med Rusland, at gøre. Konflikten stammer fra den kendsgerning, som åbenlyst identificeres af adskillige russiske regeringstalsmænd, så vel som visse britiske og amerikanske strateger, der tilhører krigspartiet, at USA og NATO har vedtaget en politik med strategisk konfrontation med Rusland, inklusive »regimeskifte«, hvis hensigt er at tvinge verdens næststørste atommagt til at underkaste sig Vesten. Hvis denne politik ikke afvises i Vesten, vil den blive afvist af Rusland og kan derfor udelukkende kun føre til en Tredje Verdenskrig; en udslettelseskrig.

Se også: Video, '[Storm over Asia](#)', 160 min. (eng.)

Se også: Video, '[Ingen Overlevende](#)', 36 min. (danske undertekster) sep. 2012

GDE Error: Requested URL is invalid